

Bijgedachte

Reageren? lezers@demorgen.be

PDG

Wat ik moeilijk uitgelegd krijg in het buitenland is het volgende. Als het waar is, zoals de nieuwe euthanasiewet veronderstelt, dat kinderen van, bijvoorbeeld, 8 jaar bekwaam zijn om een oordeel te vellen over de keuze tussen leven en dood, dan moeten ze ook bekwaam zijn om een oordeel te vellen over vele anderen levensvragen. Waarom zouden die kinderen dan ook niet kunnen oordelen over de vraag of studeren goed of slecht is voor hen? Moeten we hen dan ook niet de vraag stellen of gehoorzamen aan het gezag van de ouders wel aanvaardbaar is voor hen? Enzovoort. Toch willen de meeste voorstanders van deze wet die logische stap niet zetten.

Nochtans moet de conclusie toch zijn dat als kleine kinderen kunnen oordelen over leven en dood, ze dat ook kunnen over de andere levensvragen. Het brute feit is dat kinderen van 8 jaar daar niet toe in staat zijn en dat hun oordeel over die vragen niet vertrouwd mag worden. Als we dat toch doen, dan moeten we hen als volwassenen beschouwen.

Ik leer hieruit dat als emoties de bovenhand halen, en ik begrijp die emoties, rationele analyse niet alleen verworpen, maar zelfs verketterd wordt.

Paul De Grauwe is econoom en columnist van deze krant.